

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

qui in pulvere terræ jam dormiunt, Joh. 5. v. 28.

3. *Gloriosissima.* Nam rumor hujus miraculi emanavit in totam illam regionem. Interdixit quidem Christus parentibus, ne vulgarent, quod gestum erat, ut Lucas testatur c. 8. v. 56. sed hoc ideo fecit, quia testimonium parentum in propria causa suspectum erat, ipsique ex hoc miraculo quondam familiæ suæ gloriam videri poterant affectare. Interim puellæ resuscitatæ conversatio inter cives veritatem prodigii satis testatam reddebat, unde factum est, ut mox in tota regione fama ejus percrebresceret, quin etiam ad nos pervenit, ut ex hoc aliisq; miraculis Christum agnosceret, & per agnitionem illam vitam æternam consequi tandem possimus, Joh. 17. v. 3.

De Secundo.

TEmpus est, ut alteram Evangelii partem breviter quoque percurramus, quæ sanationem hamorrhœuse tribus membris includit, ut sunt:

I. *Malum*, quod est fluxio sanguinis, videlicet menstrui, non tamen menstrua, quæ secundum consuetum naturæ cursum sexui muliebri aliàs competit, sed continua, unde describitur hic morbus ab Evangelistis

1. *Ratione gravitatis*, quam probat

1. *Singularis appellatio*, vocatur enim *μασίξ*, Marc. 5. v. 29. *μασίξ* autem flagellum significat, quo sexum muliebrem Deus castigare decrevit propter transgressionem Evæ, 1. Tim. 2. v. 14. & inclinationem naturalem ad fastum, superbiam, lasciviam, &c. ut quotidianum *σκόλοτα* haberent, quo in officio continerentur, 2. Cor. 12. v. 7.

2. *Impossibilis curatio.* Dicitur enim, quod multa perpessa fuerit à Medicis, & o-

mnem substantiam suam in hos sumptus impenderit, nec tamen quicquam adjumenti senserit, sed potius in detrius semper habere cœperit.

Videmus ergò hic, quod infructuosa sit omnis medicina, nisi divina accesserit benedictio. Est quidem illa præclarum Dei donum ab altissimo promanans, Sir. 38. v. 4. sed per se nihil efficit, nisi Deus suam gratiam largiatur, sicut absque ejus auxilio neque res domestica augetur Pl. 127. v. 1. neque agricultura incrementum sumit, 2. Cor. 3. v. 7. Si quis igitur Medicos consulere, & eorum vult uti opera, Siracidis consilium hac in parte sequatur, Sir. 38. v. 1. seqq. eventum autem & incrementum Deo humiliter committat, ac in paterna ejusdem voluntate acquiescat; tunc si vult, ipsum cum leproso mundabit, Matth. 8. v. 2. aut si conducibilius videtur in cruce relinquet, ne una cum mundo damnetur, 1. Cor. 11. v. 32.

2. *Ratione diuturnitatis.* Laboraverat enim profluvio hoc duodecim annos, & nihil planè humani auxilii reliquum videbat. Solare te hoc exemplo, quando crux tua etiam durat longo tempore, & tu tibi imaginaris, non esse hominem sub dio infeliciorem. Aspice hanc mulierculam, quæ fædo hoc morbo continuè laboravit per totos 12. annos. Revoca tibi in mentem Tobiam, qui cæcus fuit quadriennio, considera miserum illum paralyticum, qui 38. annis decubuerat super lecto, Joh. 5. v. 5. Non solus es mi Christiane, plures habes fratres & sorores, qui in eodem ergastulo hærent. Sed ubi desinit auxilium humanum, ibi incipit divinum. Christus adjutor est in opportunitate, Pl. 9. v. 10. & ita juvat, quando juvat, ut quilibet dicere cogatur, hoc Deus fecit, Pl. 64. v. 10.

II. *Def-*

II. *Desiderium*, quod hinc describitur

1. *Ratione conceptus*, dum tacite apud se ipsum dixisse fertur: si modò vestimentum ejus attigero, salva ero. Quod certè votum non nisi ex firma cordis fiducia proficiscitur, & supinæ humilitatis indicium est. Fides illa Christum quasi constitutum tenet, ut non possit non benedictionem suam nobis communicare, Gen. 32. v. 26.

2. *Ratione effectus*. Nam quod mente concipit, post luctam carnis & spiritus etiam in actum producit, & à tergo accedens fimbriam vestimenti Christi tangit. Pontificii ex hoc loco cultum reliquiarum probare, iisdemque divinam quandam *ἐνέργειαν* adscribere satagunt, sed frustra, quia Christus expressè dicit, virtutem ex se, non ex vestimento exivisse, Luc. 8. v. 46. Nos fimbriam Christi adhuc hodiè attingere possumus in verbo & Sacramentis, quibus se involvit, si verà fide media illa salutis nobis applicemus. Multi tunc sine studio Christum tetigerunt, sicut discipuli testantur, quando respondent Christo quærenti: quis me tetigit? vides turbam te comprimere, & dicis, quis me tetigit? Sed ad nullum tamen eorum virtus exiit, ratio est, quia non tangebant eum fide. Sola hæmorrhousa sanitatem à Christo impetrat, quia fide ipsum accessit & tetigit: sic multi audiunt verbum, & Sacramentis utuntur, sed fluxus peccatorum non sistitur, quia fides deficit, quâ beneficia Christi in verbo & Sacramentis oblata fidelis anima sibi applicat. Fidem igitur vobis comparete dilecti per sedulum auditum verbi divini, hæc præstat omnibus reliquiis sanctorum, siquidem Christum respicit, extra quem non salus, Act. 4. v. 12.

III. *Auxilium*, quo Christus miseram illam mulierculam

1. *Respicit*, vers. 22. Non dedignatur illam aspectu, aut duris verbis increpat, quia remoram injiciebat itineri, quod susceperat, sed convertit faciem suam, & aspicit illam, quæ certè egregia consolatio est pro omnibus afflictis. Noli abjicere animum, quisquis es, Christus videt miseriam tuam, Psalm. 10. v. 14. ipse scit, quid facias, & ubi habites, Apoc. 2. v. 13. imò gemitus tui ipsum non latent, Psalm. 38. vers. 10. non sinit te ultra vires tentari, sed dabit *ἐκβασιον*, 1. Cor. 10. v. 13.

2. *Respicit*

1. *Spiritualiter*, quia enim trepidabat misera propter inopinatam revelationem morbi sui, quem præ muliebri pudore occultare satagebat, consolatur eam Christus, & confide, inquit, filia, fides tua te salvam fecit. Non igitur fimbria Christi, sed fides causa est, quod hæmorrhousa sanitatem pristinam recuperavit, nam absque fide impossibile est Deo placere, Ebr. 11. v. 6.

2. *Corporealiter*. Nam salva facta est *ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης*, ab illa ipsa hora, inquit Evangelistæ. Unde divina Christi virtus & majestas iterum elucet, siquidem morbos tales desperatos *ἐν τῷ νῦν* curare, divinæ virtutis est, quam à Christo exivisse sæpius audivimus, à Christo nimirum *θεαυθώρω*, ita ut caro ejus in miraculis non planè credatur *ἀεργος*, quia plenitudo Deitatis in illa habitat, Coloss. 2. vers. 9. quod contra Calvinianos notandum est, qui majestatem Christo homini communicatam indefesso studio impugnant, sed nesciunt miseri quanti æstimatus sit, Esa. 2.

vers. 22. Huic sit laus & honor
in secula seculorum
Amen.

Domi-